

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ГРАЂЕВИНАРСТВА,
САОБРАЋАЈА И ИНФРАСТРУКТУРЕ

Број: 011-00-00345/2020-09

Датум: 07.07.2020. године

Београд, Немањина 22-26

МИШЉЕЊЕ
О ПРИМЕНИ ПОЈЕДИНИХ ОДРЕДАБА
ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ ОБЈЕКТА („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС”, БР. 96/15,
83/18 и 81/20 - ОДЛУКА УС)
- сагласност сувласника у поступку озакоњења –

Дана 5. јуна 2020. године, Уставни суд је на седници донео Одлуку број: IУз-316/2015, која је објављена у „Службеном гласнику РС”, број 81/20, која се примењује даном објаве, а односи се на Закон о озакоњењу објеката („Службени гласник РС”, бр. 96/15 и 83/18 - у даљем тексту: Закон).

Наиме, Уставни суд Републике Србије утврдио је наведеном Одлуком да одредбе члана 10. става 7. Закона, нису у сагласности са Уставом и да престају да важе даном објављивања одлуке у „Службеном гласнику РС”.

Одредба става 7. члана 10. Закона, коју је Уставни суд прогласио неуставном, гласи: „Уколико је сувласник знао или могао знати за изградњу објекта, односно извођење радова који су предмет озакоњења, али се у време изградње томе није противио, сматраће се да постоји сагласност за озакоњење, те се у том случају не доставља доказ прописан ставом 6. овог члана”.

Одредбом става 6. истог члана, прописана је писмена сагласност свих сувласника као доказ о одговарајућем праву у случају када је предмет озакоњења објекат изграђен на грађевинском земљишту на коме постоји право сувојине.

Одредбом члана 60. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС”, бр. 109/2007, 99/2011, 18/2013 - Одлука УС, 103/2015 и 40/2015 - др. закон), прописано је да се закони и други општи акти, за које је одлуком Уставног суда утврђено да нису у сагласности с Уставом, не могу примењивати на односе који су настали пре дана објављивања одлуке Уставног суда, ако до тог дана нису правноснажно решени.

Извршење правноснажних појединачних аката донетих на основу прописа који се више не могу примењивати, не може се ни дозволити ни спровести, а ако је извршење започето - обуставиће се.

Поред наведеног, одредбом члана 61. Закона о Уставном суду, прописано је да свако коме је повређено право коначним или правноснажним појединачним актом, донетим на основу закона или другог општег акта, за које је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности с Уставом, има право да тражи од надлежног органа измену тог појединачног акта, у складу са правилима поступка у коме је појединачни акт донет.

Предлог за измену коначног или правноснажног појединачног акта може се поднети у року од шест месеци од дана објављивања одлуке у „Службеном гласнику РС”, ако од достављања појединачног акта до доношења предлога или иницијативе за покретање поступка није протекло више од две године.

Сходно напред наведеном орган надлежан за послове озакоњења ће у случају када је предмет озакоњења објекат изграђен на грађевинском земљишту, на коме постоји право сусвојине, у свим поступцима озакоњења који нису правноснажно окончани до 5. јуна 2020 године, у фази прибављања доказа о одговарајућем праву на грађевинском земљишту, власнику незаконито изграђеног објекта наложити достављање доказа из става 6. члана 10. Закона, а који чини писмена сагласност свих сувласника, без обзира да ли је већ дата оверена изјава заинтересованог лица да се сувласник који је знао или могао знати за изградњу објекта односно извођење радова који су предмет озакоњења у време изградње томе није противио.

ПОМОЋНИЦА МИНИСТРА

Јованка Атанацковић